

4) Hvis en ret i en medlemsstat ikke har nogen kompetence, skal den på embeds vegne erklære sig inkompetent uden at være forpligtet til henvisning til en anden ret. Hvis hensynet til beskyttelse af barnets tarv kræver det, skal den nationale ret, som på embeds vegne erklærer sig inkompetent, dog underrette den kompetente ret i en anden medlemsstat herom, enten direkte eller gennem den centralmyndighed, som er udpeget i medfør af artikel 53 i forordning nr. 2201/2003.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2009 — Falco Privatstiftung og Thomas Rabitsch mod Gisela Weller-Lindhorst (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-533/07) (¹)

(Retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 1, litra a), og artikel 5, nr. 1, litra b), andet led — begrebet »levering af tjenesteydelser« — overdragelse af immaterielle rettigheder)

(2009/C 141/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Falco Privatstiftung og Thomas Rabitsch

Sagsøgt: Gisela Weller-Lindhorst

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — begrebet »levering af tjenesteydelser« og »stedet, hvor tjenesteydelsen skulle have været leveret« — retslig kompetence til at påkende en sag om betaling af licensafgifter vedrørende udnyttelse af et musikværk

Konklusion

1) Artikel 5, nr. 1, litra b), andet led, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og

handelsretlige område skal fortolkes således, at en aftale, hvorved indehaveren af en immateriel rettighed indrømmer sin medkontrahent ret til at udnytte denne rettighed mod betaling af et vederlag, ikke udgør en aftale om levering af en tjenesteydelse som omhandlet i denne bestemmelse.

2) Fastlæggelsen i medfør af artikel 5, nr. 1, litra a), i forordning nr. 44/2001 af den ret, som er kompetent til at træffe afgørelse i en sag vedrørende en påstand om betaling af et vederlag i henhold til en aftale, hvorved indehaveren af en immateriel rettighed indrømmer sin medkontrahent ret til at udnytte denne rettighed, skal fortsat ske ud fra de principper, som følger af Domstolens praksis vedrørende artikel 5, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. april 2009 — Uwe Rüffler mod Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamięscowy w Wałbrzychu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny, Wrocław, Republikken Polen)

(Sag C-544/07) (¹)

(Artikel 18 EF — indkomstskattelovgivning — fradrag i indkomstskatten af bidrag til sygeforsikring betalt i beskatningsmedlemsstaten — afslag på fradrag af bidrag betalt i en anden medlemsstat)

(2009/C 141/24)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny, Wrocław

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Uwe Rüffler

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamięscowy w Wałbrzychu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny, Wrocław — fortolkning af EF-traktatens artikel 12, stk. 1, og artikel 39, stk. 1 og 2 — national lovgivning, hvorefter kun sygeforsikringsbidrag, som er blevet betalt i denne medlemsstat, kan fradrages i indkomstskatten

Konklusion

Artikel 18, stk. 1, EF er til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter retten til at nedsætte indkomstskatten med erlagte sygeforsikringsbidrag gøres betinget af, at bidragene er blevet betalt i denne medlemsstat i medfør af nationale retsforskrifter, og som indebærer, at en sådan skattefordel ikke inddrømmes, når de bidrag, der skulle kunne fradrages indkomstskatten i denne medlemsstat, er blevet betalt ifølge en lovpligtig sygeforsikringsordning i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. april 2009 — Copad SA mod Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, beskikket administrator for Société industrielle lingerie (SIL) og Société industrielle lingerie (SIL) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-59/08) (¹)

(Direktiv 89/104/EØF — varemærket — konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — licensaftale — salg af varer, der er forsynet med varemærket, under overtrædelse af en bestemmelse i licensaftalen — manglende samtykke fra varemærkeindehaveren — salg til sælgere af udsalgsvarer — skade for varemærkets omdømme)

(2009/C 141/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Copad SA

Sagsøgt: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, beskikket administrator for Société industrielle lingerie (SIL) og Société industrielle lingerie (SIL)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation (Frankrig) — fortolkning af artikel 5 og 7 samt artikel 8, stk. 2, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) — begrebet konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — en licenstagers salg af varer, som er forsynet med et varemærke, under tilsidesættelse af en klausul i licensaftalen, der forbyder bestemte markedsføringsforanstaltninger — salg til grossister og sælgere af udsalgsvarer — krænkelse af varemærkets prestige — intet samtykke fra varemærkeindehaveren

Konklusion

- 1) Artikel 8, stk. 2, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, skal fortolkes således, at varemærkeindehaveren kan påberåbe sig de rettigheder, der er knyttet til varemærket, over for en licenstag, der overtræder en bestemmelse i licensaftalen, der forbyder salg af varer som de i hovedsagen omhandlede til sælgere af udsalgsvarer på grund af varemærkets prestigebetonede karakter, forudsat at det godtgøres, at denne tilsidesættelse som følge af hovedsagens konkrete omstændigheder forringer den fremtoning og det prestigebetonede image, der giver disse varer en luksuriøs udstråling.
- 2) Artikel 7, stk. 1, i direktiv 89/104, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal fortolkes således, at licenstagernes markedsføring af varer, der er forsynet med varemærket, under tilsidesættelse af en bestemmelse i en licensaftale finder sted uden varemærkeindehaverens samtykke, når det er godtgjort, at denne bestemmelse svarer til en af dem, der er fastsat i direktivets artikel 8, stk. 2.
- 3) Når licenstagernes markedsføring af prestigebetonede varer under overtrædelse af en bestemmelse i en licensaftale dog skal anses for at være foretaget med varemærkeindehaverens samtykke, kan denne sidstnævnte kun påberåbe sig en sådan bestemmelse med henblik på at modsætte sig et fortsat salg af varerne på grundlag af artikel 7, stk. 2, i direktiv 89/104, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i tilfælde, hvor det, henset til sagens konkrete omstændigheder, er godtgjort, at et sådant fortsat salg nedsætter varemærkets renommé.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2009 — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft. mod Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nógrád Megyei Bíróság, Republikken Ungarn)

(Sag C-74/08) (¹)

(Sjette momsdirektiv — en ny medlemsstats tiltrædelse — afgift på støttet køb af udstyr — fradragsret — undtagelser i henhold til national lovgivning på tidspunktet for sjette direktivs ikrafttræden — medlemsstaternes mulighed for at opretholde undtagelser)

(2009/C 141/26)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Nógrád Megyei Bíróság